

Συνάντηση 11^η - 19.09.2015**«Ο Ρυθμός της Περσεφόνης»**

Η επικοινωνία με τη Δήμητρα είναι με κάποιο τρόπο θητεία. **Υπηρετείτε τη θητεία σας.** Θητεύετε. Η θητεία είναι συγκεκριμένου διαστήματος. Είναι όσο θέλετε να είναι αλλά όσο είσαστε μαζί μου θα είσαστε μαζί μου. Δεν θα κάνετε άλλα. Δεν θα αφήνετε τη προσοχή σας να διασπάτε. Με αυτό δεν εννοώ ότι δεν θα τιμάτε άλλους Δασκάλους και Θεούς αλλά ότι θα είσαστε μαζί μου σε ό,τι χρειάζεται. Αυτό εννοώ μιλώντας για θητεία.

Υπηρετείτε. Είναι μια μακρά υπηρεσία στη γη. Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο μακρόχρονη είναι αυτή η υπηρεσία. Νομίζετε ότι τελειώνετε τη ζωή σας στη γη και φεύγετε και έληξε; Κάθε άλλο. Η εργασία μαζί μου είναι μια υπηρεσία θητείας που κρατά αιώνες. Μία αιωνιότητα. Δεν το λέω για να τρομάξω μερικούς, άλλωστε ξεκίνησα αναφέροντας «την επικοινωνία μαζί μου», τη θέση του ιερέα, της ιέρειας, του δαδούχου, του κήρυκα, των αξιωματούχων του ναού.

Στην αρχαιότητα υπήρχανε ρόλοι. Υπήρχαν αξιωματούχοι στο ναό, που εκτελούσαν συγκεκριμένους ρόλους. Δεν είναι απαραίτητο σήμερα να υπάρχουν όλοι αυτοί οι ρόλοι. Χρειάζεται όμως να μούνε τα κατάλληλα άτομα σε θέσεις κλειδιά, για να κινείται η ενέργεια. Ένας αξιωματούχος του ναού που παίρνει μέρος στην ιεροτελεστία, δεν το κάνει για τη προσωπική του δόξα. Δεν χρειάζεται να υπάρχουν πολλοί. Δεν χρειάζονται οι φανφάρες και τα μεγάλα σχήματα. Χρειάζονται όμως κάποιοι, που κινούν την ενέργεια.

Από αυτή τη σειρά των Μεγάλων Ελευσινίων θα αναδειχθεί άλλος ένας αξιωματούχος. Όταν έλθει η ώρα, σύμφωνα με αυτό που έχει προ πολλού ανατεθεί στον καθένα και τη κάθε μια σας. Δεν το λέω πάλι αυτό για να σας πιάσει αδημονία για το αν είστε εσείς ή όχι. Αυτός που θα αναλάβει το αξίωμα, θα είναι ικανός να το φέρει εις πέρας.

Η Άννα διαμαρτύρεται γιατί είναι λίγοι λέει και θα έπρεπε να είναι περισσότεροι για να τιμούν τη Θεά στα Μεγάλα Ελευσίνια. Ακούστε με.

Θέλω τους δικούς μου. Αυτοί που είναι δικοί μου με αναγνωρίζουν και έρχονται. Όλα τα υπόλοιπα είναι τρόποι για να κινείται το χρήμα, να κινείται η ενέργεια, να υπάρχει ένα πάρε δώσε, να μπαίνετε σε κρίση, αυτοκριτική και κριτική των άλλων, να αναπτύσσετε σχέσεις. Εδώ δεν χωρούν αυτά. Ελάτε όσοι είστε δικοί μου. Όσοι με γνωρίζετε και σας γνωρίζω από παλιές εποχές, πολύ παλιές, πριν ξεκινήσει η μέτρηση του χρόνου, όπως τον γνωρίζετε σήμερα.

Πάμε βαθιά λοιπόν. Πιο βαθιά από αυτό δεν γίνεται. Ετοιμάζεστε να διαβείτε ένα κατώφλι. Έχετε μάθει πολλά ήδη μέχρι στιγμής. Ακούσατε πράγματα που κάποιοι θα κάνουν πολλές ζωές για να ακούσουν. Μπήκατε σε πεδία δυσθεώρητου ύψους και βάθους και προχωράτε.

Η υπόσχεσή μου είναι, ότι στα Μεγάλα Ελευσίνια Μυστήρια κατεβαίνετε στον Άδη. Αυτό έχει ξεκινήσει να γίνεται και γίνεται και θα συνεχίσει να γίνεται για καιρό. Δεν είναι μια στιγμιαία κάθοδος. Αν περιμένετε ότι για μια στιγμή την ώρα της μύησής σας μοναχά θα συνδεθείτε, θα εισέλθετε στον Άδη, πέφτετε έξω. Είστε γελασμένοι. Η ανάπτυξη της σχέσης σας με τον Άδη είναι μακροχρόνια. Πολλές φορές θα μπειτε και θα βγείτε συνειδητά, σε συνεργασία μαζί μας, στον Άδη. Και κάθε φορά, ανερχόμενοι θα βρίσκετε κάτι καινούργιο να δείτε και να πείτε.

Στην ουσία όσοι συμμετέχετε στο κύκλο των Ελευσινίων Μυστηρίων μπαίνετε σε μια πολύ συνειδητή ροή, σε ένα συνειδητό ρυθμό εισόδου και εξόδου στον Άδη. Σε αυτήν τη ζωή, τη τρέχουσα ζωή. Μπαίνετε στο ρυθμό της Περσεφόνης. Συγχρονίζετε με τη Περσεφόνη. Και αυτό σημαίνει ότι συγχρονίζετε με τη δύναμη της ζωής και αρχίζετε να βυθίζετε στο σκοτάδι και να ανέρχεστε στο φως.

Για αυτούς που έχουν πολύ καιρό προϋπηρεσίας στο εσωτερικό μονοπάτι, ίσως αυτό δεν λέει πολλά, γιατί έχουν βιώσει τη ρυθμικότητα μιας παλινδρόμησης. Εμπρός – πίσω. Όσοι μπαίνουν στο εσωτερικό μονοπάτι, βιώνουν αυτήν την παλινδρόμηση, τη ρυθμική παλινδρόμηση, διαρκώς. Μισούν τον εαυτό τους για αυτό. Θυμώνουν με τον εαυτό τους και το Πνεύμα. Νιώθουν να κάνουν ένα βήμα εμπρός, ένα πίσω. Δεν καταλαβαίνουν γιατί. Θέλουν με μιας να αναληφθούν και να φτάσουν στο φως. Να εκφράσουν με μιας τον πνευματικό τους εαυτό. Και θυμώνουν, όταν από τα τρίαβαθια της ύπαρξής τους βγαίνουν τα πλοκάμια εκείνα της ξεχασμένης ιέρειας, που έχει αδικηθεί και δεν της έχει δοθεί φωνή για να μιλήσει.

Εκεί μέσα, βαθιά σας, υπάρχει μια ιέρεια που χρειάζεται να μιλήσει. Είναι μια ιέρεια που θεωρείτε σκοτεινή. Τη λέτε ένοικο του κατωφλίου, την αποκαλείτε με πολλά ονόματα. Πιστεύετε ότι σας σαμποτάρει, ότι σας πάει κόντρα. Αλλά αυτό που χρειάζεται μοναχά, είναι φωνή για να μιλήσει.

Έτσι λοιπόν οι αδασείς, οι ζηλωτές, που ξεκινούν στο εσωτερικό μονοπάτι για πρώτη φορά, έχοντας ξεχάσει κάθε προηγούμενη εμπειρία από άλλες ζωές, πέφτουν σε αυτήν τη ρυθμική παλινδρόμηση. Ένα βήμα εμπρός, δύο πίσω. Ένα πάνω, δύο κάτω. Τη μια στιγμή νιώθουν ότι είναι Άγγελοι στον ουρανό, είναι η καρδιά τους γεμάτη αγάπη και φως, ευλογούν όλο τον κόσμο και την άλλη στιγμή καταριούνται όλο τον κόσμο και τον εαυτό τους και το σύμπαν και νιώθουν ότι είναι οι πιο βρώμικοι άνθρωποι του κόσμου.

Αυτό δεν θα συνέβαινε αγαπητοί μου και αγαπητές μου, **δεν θα συνέβαινε αν είχαν συγχρονιστεί με το ρυθμό της Περσεφόνης.** Γιατί σε αυτόν το ρυθμό, μπορεί το ένα τρίτο του έτους η Περσεφόνη να το περνά στον Άδη και τα δύο τρίτα στο φως, αλλά **με αυτόν τον τρόπο δίνει φωνή σε όλες τις ποιότητες, σε όλες τις ενέργειές Της.**

Η σκοτεινή ιέρεια αποκτά φωνή για να εκφραστεί. Να εκφράσει το θυμό της, τα πάθη της, το εγώ της και, σιγά σιγά, όταν αυτά εκφραστούν, να πάει πιο βαθιά και να πιάσει από το συλλογικό πηγάδι βαθύτερες ενέργειες, να τους δώσει έκφραση επίσης.

Και την ώρα που θα έλθει στο φως, με πολύ σταθερά βήματα να ανέβει ψηλά

στον Όλυμπο και να κοιτάξει τον κόσμο από κει και να δημιουργήσει και να ασκήσει τη δύναμη της θέλησης συνειδητά, ισομοιρασμένα.

Στα διάφορα πεδία είναι όλα. Αλλά εκείνοι που νομίζουν ότι μόνο σε ένα πεδίο ανήκουν και μόνο εκεί πρέπει να στέκονται, πλανώνται οικτρά, απογοητεύονται και κάθε τόσο βρίσκουν τον εαυτό τους πεσμένο στον πάτο του πηγαδιού. Γιατί ξεχνάν τη ρυθμικότητα. Ξεχνάν ότι δεν είναι εδώ για να απορρίψουν τη γη, την ύλη, τη φύση. Όπως επίσης δεν είναι εδώ για να απορρίψουν τον ουρανό και το Πνεύμα. Αλλά είναι εδώ για να παντρέψουν τα δύο, να τα συνδέσουν, να τα κάνουν ένα μέσα στον εαυτό τους.

Είναι λοιπόν ιερή η εργασία του υποψηφίου για τη Μεγάλη Ελευσίνια Μύηση. Γίνεστε ιερείς και ιέρειες με ένα τρόπο. Δεν θα πάτε μακριά, δεν θα πείτε αυτά που βιώσατε εδώ αλλά **θα έχετε εγκαταστήσει ένα ρυθμό, ένα αληθινό ρυθμό. Αληθινό, γιατί συνάδει με το ρυθμό της ζωής, το ρυθμό της Περσεφόνης.** Και τότε θα δείτε τη ζωή σας να ρέει αρμονικά χωρίς στεγανά χωρίς φόβο, με επάρκεια αγαθών. Επάρκεια, επειδή θα σέβεστε τη ροή. Επειδή εσείς θα έχετε ταυτιστεί, θα έχετε συντονιστεί με το ρυθμό της Περσεφόνης, με τη ροή της ενέργειας της ζωής.

Είναι εξομάλυνση αυτό που συμβαίνει και όσο πιο βαθιά οδηγήστε, και όσο πιο βαθιά επιτρέπετε στον εαυτό σας να μπει, τόσο στενότερα θα συνδέεστε μαζί μου. Εγώ είμαι εδώ για εσάς παιδιά μου αλλά χρειάζεται να ρωτάτε τον εαυτό σας πότε πότε, εσείς που είστε. Κάνετε όλα όσα πρέπει να κάνετε ζωντανοί, ζωντανοί, για να εξυπηρετήσει το σχέδιο της ζωής σας.

Γυρίζω λοιπόν σε αυτό που είπα αρχικά, ότι αυτός που αναλαμβάνει ένα ρόλο στα Ελευσίνια, υπηρετεί τη θητεία του και **όταν υπηρετείς μια θητεία ασκείς λειτούργημα.** Μπορεί να τρέφεται από την εργασία που κάνεις αλλά ασκείς λειτούργημα. Είσαι αφιερωμένος σε αυτό και το ίδιο το λειτούργημα το Θείο το οποίο υπηρετείς σε κρατάει υπό τη προστασία του, σε φροντίζει, σε θρέφει, σε αναδεικνύει όταν χρειάζεται. Δεν χωράει εγώ, δεν χωράει εγωπάθεια εδώ. Δεν υπάρχει εγώ.

Βλέπετε, ακούτε λόγια παρόμοια με αυτά που θα ακούγατε σε μια εκκλησία, μόνο που τα ακούτε από μια πανάρχαια Θεά και Δασκάλα και έχουνε μια άλλη χροιά αυτά που ακούτε.

Ο Χριστός, ναι. Ήδη με τη λέξη εκκλησία έρχεται μπροστά η εικόνα του Χριστού. Έρχεται μπροστά, γιατί είναι στη καρδιά σας. Δεν αντιλέγω, είναι καλή. Μπορείτε να την κρατήσετε. Δεν υπάρχει τίποτα ανάμεσα σε μένα και σε αυτόν. Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Είναι ένα παιδί μου όπως όλοι οι άλλοι. Είναι ένα παιδί της Μεγάλης Μητέρας που ήλθε να παίξει το ρόλο του στη γη. **Η Μεγάλη Μητέρα συν-χωρεί και αγκαλιάζει τα πάντα. Τα πάντα προέρχονται από αυτήν. Όπως και αν την ονομάζετε, είναι η Μεγάλη Μητέρα.** Και στα Ελευσίνια Μυστήρια και δη τα Μεγάλα Ελευσίνια, αρχίζετε να μπαίνετε στη θέση της Μητέρας, της Μεγάλης Μητέρας. Αρχίζετε να καταλαβαίνετε και να νιώθετε τη ποιότητά της. Να νιώθετε τη ισχυρή παρουσία της και την επιρροή που ασκεί στα γήινα.

Ο Πατέρας είναι εδώ επίσης. Ποτέ δεν φεύγει. **Η Μητέρα και ο Πατέρας είναι πάντοτε Ένα.** Αλλά για να φτάσετε σε αυτόν, χρειάζεται να φτάσετε και σε

αυτήν. Για να ισορροπήσετε, χρειάζεται να ισορροπήσετε και αυτά τα δύο μέσα σας. Γιατί δεν είσαστε παιδί μόνο του ενός ή μόνο του άλλου αλλά και των δύο. Δεν μπορεί λοιπόν να κρατάτε μόνο τον ένα πόλο από τους δύο και τον άλλο να τον πετάτε. Είναι μια υπέρτατη πράξη εξισορρόπησης του πάνω και του κάτω, του μέσα και του έξω.

Αν υπάρχει κάτι για να κάνετε τις ημέρες που έρχονται, είναι **να ενδυθείτε ένα μανδύα φωτός**. Από σήμερα και κάθε μέρα μέχρι τη μύησή σας, θα παρακαλέσω **να φοράτε ένα μανδύα φωτός όπως θα κάνατε αν ξέρατε ότι μετά από λίγη ώρα θα έπρεπε να φύγετε από αυτό τον κόσμο**. Αν ήταν αυτή η σκέψη σας, αν υπήρχε αυτή η πιθανότητα, το ένα πράγμα είναι να τακτοποιήσετε τις γήινες εκκρεμότητές σας, που θα σκεφτόσασταν και το άλλο να προετοιμαστείτε για τη μετάβαση. Θα βάζατε ασπίδες, θα βάζατε πανοπλίες, θα φωτιζόσασταν, θα καλούσατε Αγγέλους, Δασκάλους, μορφές δόξας για να σας οδηγήσουν. Και τέλος, μετά από όλα αυτά, θα καταλαβαίνατε ότι μια σφαίρα φωτός είναι αρκετή. **Φορέστε το μανδύα του φωτός**.

Ο Ήλιος είναι βοηθός σας. Ο Ήλιος γνωρίζει. Φορέστε το φως κάθε μέρα, πρωί, μεσημέρι, βράδυ θυμηθείτε ότι περιβάλλεστε από ένα μανδύα, ένα ωοειδές φωτός. Δουλέψτε με την πρόθεσή σας για να το εγκαταστήσετε σταθερά γύρω σας έτσι ώστε, κατά τη κάθοδο στον Άδη, να αρχίσετε να περιβάλλεστε από αυτό. Δηλαδή δουλέψτε το για τις ερχόμενες επτά μέρες, μέχρι την ώρα της μύησής σας τέλος πάντων, δουλέψτε το συνειδητά. Όταν το δουλέψετε συνειδητά, θα εντυπωθεί αρκετά στο ασυνείδητό σας, στο υποσυνείδητό σας, έτσι ώστε και μέσα στον Άδη θα το θυμόσαστε και θα το φοράτε. Έτσι ώστε, και στα βαθιά σας όνειρα θα το φοράτε!

Ποια νομίζετε ότι είναι η χρήση της προσευχής και του δημιουργικού οραματισμού; Είναι τόσο ότι καλείτε κάποιες ανώτερες υπάρξεις να τρέξουν προς βοήθειά σας; Αντίθετα, θα έλεγα ότι με τη προσευχή και το δημιουργικό οραματισμό βάζετε βαθιά εντυπώματα μέσα σας, εντυπώνετε στο υποσυνείδητό σας έννοιες και βοηθήματα, που σας βοηθούν να τα βγάλετε πέρα, όταν έρχεστε σε επαφή με τις δυνάμεις του ασυνείδητου. Κάνετε μια πράξη εξισορρόπησης και προστασίας αλλά την αποδίδετε -και προτιμάτε να την αποδίδετε- σε μορφές έξω από εσάς, παρά να σκέφτεστε ότι είναι ένα εργαλείο δικό σας.

Είναι τόσο σημαντικό να ετοιμάζεστε νοητικά! Είναι τόσο σημαντικό. Και όταν καταφέρετε να βάλετε αρκετά βαθιά εντυπώματα στο υποσυνείδητό σας εργαζόμενοι συνειδητά, τότε ναι, πραγματικά ασκείτε διαχείριση της προσωπικής σας ενέργειας. Διαχειρίζεστε την ενέργειά σας, διαχειρίζεστε τα παλιότερα εντυπώματά σας, ασκείτε έλεγχο και εξουσία στον εαυτό σας. Δηλαδή γίνεστε κυρίαρχες οντότητες.

Όχι, δεν σημαίνουν όλα αυτά που σας λέω τώρα, ότι δεν υπάρχει κάποιος που ακούει αυτές τις προσευχές. Σημαίνει ότι η βοήθεια για να έλθει, χρειάζεται να ανοίξει η πόρτα εκ των έσω -και αυτό κάνετε. **Με τα κατάλληλα εντυπώματα, ανοίγετε την πόρτα εκ των έσω, αφού ετοιμάζετε κατάλληλα τον εαυτό σας για να δεχτεί τη βοήθεια**.

Πολλές γενιές, πάρα πολλές γενιές ανθρώπων έχουν περάσει από τη γη, η πρωταρχική εξουσία χάθηκε, οι άνθρωποι εξέπεσαν του αρχικού τους κάλλους.

Έτσι είναι. Έχασαν και ξέχασαν. Πολλοί ξέχασαν να κοιτούν ψηλά και κάθε τόσο μια φωνή δυναμώνει, μια φωνή μέσα στους εκατό δυναμώνει. Και μια φωνή μέσα στις εκατό χιλιάδες φτάνει στον ουρανό συνειδητά. Και μια φωνή μέσα στο ένα εκατομμύριο μιλά από τον ουρανό. Τι λέει αυτή η φωνή; Τι λέει ο ουρανός μέσα από αυτή τη φωνή; Λέει ότι είσαστε Θεοί στη γη. Ένα μήνυμα που το έχετε ακούσει ήδη τόσες πολλές φορές και τόσες πολλές φορές πικραθήκατε, γιατί δεν το είδατε να αληθεύει στο γήινο πεδίο. Τόσες πολλές φορές.

Υπάρχουν οι Ολύμπιοι, υπάρχουμε εμείς εκεί ψηλά στο φως, υπάρχουν όλοι εκείνοι οι Δάσκαλοι και οι Άγγελοι που αγαπάτε. Οι αγαπημένες σας ψυχές. Υπάρχουν όλοι εκείνοι επίσης που δεν γνωρίσατε ποτέ και δεν ξέρετε πού βρίσκονται. Είναι ψηλά στον ουρανό στον Όλυμπο, στο φως; Είναι στα Τάρταρα. Είναι Άγιοι ή διάβολοι;

Γιατί θέτω αυτό το ερώτημα; Γιατί με αυτά τα λόγια μου αρχίζετε να συνειδητοποιείτε, πόσος μικρός είναι ο αριθμός των οντοτήτων που γνωρίζετε στο σύνολο των υπάρξεων στη γη, δια μέσω του χρόνου και των αιώνων. Πόσο λίγοι είναι οι άνθρωποι που γνωρίζετε; Πόσο λίγα επίσης είναι τα Θεία ονόματα που γνωρίζετε; Είναι λοιπόν πολλοί εκείνοι οι άνθρωποι που δεν θέλουν να γνωρίζουν πολλά ονόματα του Θεού, θέλουν ένα. Θέλουν μια μορφή. Προτιμούν να αγνοούν όλες τις υπόλοιπες. Να αρνούνται την ύπαρξή τους. Είναι και άλλοι που λένε «Όχι, εγώ θέλω να γνωρίσω όλα τα ονόματα και τις μορφές του Θεού».

Πού νομίζετε ότι βρίσκονται όλες αυτές οι οντότητες, οι υπάρξεις που δεν γνωρίζετε; Για σας ο κόσμος όλος, όλη η ζωή, όλο το ενδιαφέρον, περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό σας και εκείνες τις οντότητες που γνωρίζετε. Είναι το παν, είναι το μικρό σας σύμπαν. Τι γίνεται με όλα αυτά που είναι έξω από το μικρό σας σύμπαν; Τι γίνεται με εκείνους τους ανθρώπους, που μαθαίνετε ότι σκοτώνονται κατά χιλιάδες και εκατομμύρια; Για άλλους που ζούνε σε μακρινές για εσάς περιοχές της γης, τη Νότιο Αμερική για παράδειγμα. Εκατομμύρια άνθρωποι στη δική τους γειτονιά, στο δικό τους σπίτι, στη δική τους καθημερινότητα, που ποτέ δεν σας πέρασε από το νου ότι υπάρχουν. Που πηγαίνουν όλοι αυτοί; Επιτέλους, αυτός ο Άδης πόσα μπορεί να χωρέσει; Πόσους μπορεί να χωρέσει; Πόσους μπορεί να χωρέσει ο Όλυμπος; Θα το θέσω ως εξής. **Ο Όλυμπος μπορεί να χωρέσει όλες τις ψυχές της οικουμένης. Όλες! Αρκεί να θυμηθούν ότι είναι Μία. Όλες τις ψυχές που θυμούνται ότι είναι Μία! Εσείς;**

Ο Άδης πάλι -και όχι τόσο ο Άδης όσο τα Τάρταρα-, μπορούν να χωρέσουν όλες τις ψυχές της οικουμένης. Όλες! Όλες τις ψυχές που σκέφτονται ότι υπάρχουν ξεχωριστά από οτιδήποτε άλλο. Όλες τις ψυχές που νιώθουν ότι είναι μεμονωμένες.

Και το πέρασμα από τα Τάρταρα στα Ηλύσια Πεδία, τη νήσο των Μακάρων, τον Όλυμπο πως γίνεται; Ο ανθρώπινος νους χρειάζεται πολλές διαβαθμίσεις για να μπορεί να ταξινομήσει τη γνώση του. Το πέρασμα θα μπορούσε να γίνει με μιας, χωρίς να μεσολαβήσει κανένα σκαλοπάτι, αν οι άνθρωποι με μιας θυμόντουσαν. Αλλά έρχονται και πάλι στη γη για να βοηθηθούν να θυμηθούν. Τα Τάρταρα και ο Άδης δέχονται τις ψυχές των δικαίων και αυτές στη συνέχεια οδηγούνται σε άλλα πεδία, ανάλογα με τη ποιότητά τους η κάθε μια. Αυτό είναι

ένα μοτίβο που έχετε δει να επαναλαμβάνεται πολλάκις, μέχρι τη σύγχρονη εποχή σας. Από την κόλαση του Δάντη μέχρι τις πιο σύγχρονες αντιλήψεις, για τα πεδία που συναντά η ψυχή κατά τη μετάβασή της στην άλλη πλευρά του πέπλου.

Και όμως, αυτά τα πεδία είναι τόσο υποκειμενικά όσο και η πραγματικότητά σας. Στη πραγματικότητα είναι τόσα πολλά, όσες και οι υποκειμενικότητες. Δεν υπάρχουν αντικειμενικά όπως λέτε, αντικειμενικά υπάρχει η ζωή στη γη, η μητέρα φύση, η ύλη και από εκεί και πέρα κάθε άλλη ενέργεια μετατρέπεται διαρκώς σε άλλες μορφές. Οι πιο λεπτοφυής μορφές ενέργειας, οι πιο πνευματικές είναι αυτές που αποκαλείτε Πνεύμα. Πού είναι η ψυχή σε αυτήν τη μεγάλη κλίμακα ενεργειών που εκτείνεται από το παχύλο υλικό πεδίο μέχρι το πιο πνευματικό; Που βρίσκεται η ψυχή;

Η ψυχή είναι η συνείδηση, η νόηση. Λέτε για παράδειγμα -θα χρησιμοποιήσω ένα από τα αγαπημένα σας παραδείγματα-, ότι η Ιόχρους Φλόγα είναι μια νοήμων ενέργεια. Αυτό σημαίνει ότι έχει ψυχή! Η νόησή της είναι η ψυχή της. Η εκδήλωσή της, το πυρ, είναι η εξωτερική μορφή, το χρώμα είναι η εξωτερική μορφή. Η νόησή της, η συνείδησή της, είναι η ψυχή της.

Έτσι σε όλη αυτή τη κλίμακα από το παχύλο φυσικό πεδίο μέχρι την πιο αιθέρια ενέργεια, υπάρχει πράγματι νους, ψυχή. Η ενέργεια μετουσιώνεται, μετατρέπεται σε άλλη ενέργεια. Υπάρχει όμως μια συνείδηση σε αυτή την ενέργεια, που μένει πάντοτε ίδια. Ένας πυρήνας συνείδησης. Έτσι λοιπόν μπορεί να έχετε τον ηλεκτρισμό που πυρακτώνει τη λάμπα και μετατρέπεται στη συνέχεια από θερμότητα σε φως. Ο πυρήνας της συνείδησης παραμένει ο ίδιος αλλά αντιλαμβάνεται μια διαφορετική πραγματικότητα, καθώς μετατρέπεται. Είναι ίδια ενέργεια που περνά μέσα από διάφορα στάδια. Σαν ηλεκτρισμός περνά μέσα από το καλώδιο, το θερμαίνει. Περνά μέσα από ένα καλώδιο που αναπτύσσει αντίσταση και το θερμαίνει. Γίνεται θερμότητα, γίνεται φως. Πόσες καταστάσεις συνείδησης αλλάζει η ενέργεια; Κάθε φορά αυτοί που κοιτούν απέξω την βλέπουν να παίρνει μια άλλη μορφή. Λένε «Εντάξει, είναι μια ενέργεια και αλλάζει μορφή. Οι επιστήμονες έτσι μας είπαν ότι συμβαίνει.» Και μετά από αυτή τη διαπίστωση, πηγαίνουν στο μνημόσυνο όπου έχουν καλεστεί και κλαίνει με μαύρο δάκρυ για έναν άνθρωπο που χάθηκε. Πηγαίνουν σε μια κηδεία και θλίσβονται βαθιά, έχοντας ξεχάσει αυτό που σκεφτόταν μόλις πριν. Κλαίνει και πικραίνονται για την απώλεια, επειδή η ενέργεια που είχανε μπροστά τους έχει γίνει κάτι άλλο. Δεν μπορούν να την πιάσουν όπως πριν, τους διαφεύγει. Όπως το παράδειγμα της λάμπας, έχει γίνει θερμότητα, έχει γίνει φως ΦΦΦΦΦ.... Ταξιδεύει για να γίνει κάτι άλλο. Αλλά αυτοί παραμένουν σκυμμένοι πάνω από ένα κουφάρι, όπως σε μια ανάλογη εικόνα θα έκλαιγαν πάνω από το συρματάκι της αντίστασης της λάμπας για την ενέργεια του ηλεκτρισμού που χάνεται και δεν την βλέπουν πια. Είναι απλά τα πράγματα, τόσο απλά, που συχνά σας διαφεύγουν.

Το δικό σας αίτημα είναι να παραμείνει η ενέργεια στη μορφή που τη γνωρίζετε και αυτό συνιστά παγίωση. Είναι αυτό για το οποίο σας έχουν μιλήσει πολλοί άλλοι πριν από εμένα. Το αίτημά σας είναι να μείνει στη μορφή που τη γνωρίζετε, γιατί αυτή τη μορφή έχετε συνηθίσει. Γιατί αυτή τη μορφή μπορείτε να αγγίξετε. Ο πυρήνας όμως της συνείδησης ταξιδεύει.

Με ανάλογο τρόπο, εσείς είστε οι ίδιοι, ο πυρήνας της συνείδησής σας

παραμένει ο ίδιος και έχετε αντίληψη αυτού που είστε κάθε στιγμή αλλά, καθώς διατρέχετε το σύμπαν σε άλλες μορφές, βιώνετε άλλες πραγματικότητες. Δονείτε με άλλο τρόπο, **είσαστε νους που τρέχει στο σύμπαν, στο χώρο και το χρόνο.**

Τα φτερά που βάζετε κατά διαστήματα στους Αγγέλους σας, τι δουλειά κάνουν; Τι σημαίνουν τα φτερά; Η Ίρις είχε φτερά. Ο Έρως είχε φτερά. Προφανώς τα φτερά υποδηλώνουν τη κίνηση και το πέρασμα, τη κίνηση ανάμεσα στα πεδία. Στον Άδη έχετε φτερά; Έχετε μάθει να φαντάζεστε τον Αγγελικό σας εαυτό φωτεινό με τεράστια φτερά όπως οι Άγγελοί σας. Στον Άδη έχουν φτερά και πετούν οι Ερινύες αλλά επίσης και όλοι εκείνοι που έχουν κατανοήσει. Που έχουν κατανοήσει αυτό που σας είπα πριν, ότι είναι Ένα. Όλοι εκείνοι δηλαδή που μπορούν τελικά να αφήσουν τα Τάρταρα και να φτάσουν στο Ολύμπιο Φως της επίγνωσης της ψυχής ότι είναι «Ένα», ότι είναι «Μία».

Παρόλα αυτά, όταν έλθετε στον Άδη –κατά τη κάθοδό σας στον Άδη- δεν θα μιλήσουμε για αυτά. Αυτά που σας λέω σήμερα είναι μια προετοιμασία που μπορεί να σας βοηθήσει να μπειτε σε ένα κατάλληλο τρόπο σκέψης. **Όταν μπειτε στον Άδη, απλά θα είστε. Θα αντιμετωπίσετε όλα όσα είστε.** Καλά, άσχημα, οτιδήποτε. Ενώπιος ενωπίω με τον εαυτό σας.

Υπάρχουν πολύ βαθιά κατάλοιπα ενοχής και φόβου σε όλους σας. Θα πρέπει να τα συναντήσετε. Να τολμήσετε να τα δείτε κατάματα, καθώς και όσες σκέψεις κάνατε ποτέ, σκέψεις χωριστικότητας, ανόητες σκέψεις. Α-νόητες. Σκέψεις δηλαδή που δεν ταιριάζουν στον νου που είστε. Που δεν ξεκινούν από τον νου που είστε -τον ανώτερο νου που είστε.

Σας ζήτησα πριν από καιρό να θυμόσαστε ότι μπορείτε να έρχεστε σε μένα, όταν ζητάτε τη μητέρα. Αυτό είναι κάτι που εξακολουθεί να ισχύει. Μη φοβάστε να με καλέσετε. Μη φοβόσαστε να ζητήσετε τη παρουσία μου τη βοήθειά μου. Ζητάτε εμένα. Έχω τη δύναμη να αποτρέψω πολλά. Η Κόρη το γνωρίζει αυτό τώρα πια. Έπρεπε να κατέβει στον Άδη, να αρπαχθεί στον Άδη για να κατανοήσει ότι **η Μητέρα έχει τη δύναμη να αποτρέψει πολλά. Έχει τη δύναμη να την ελευθερώσει και έχει τη δύναμη να την ενώσει και πάλι με τη Θεϊότητά της. Αυτό κάνει η Μητέρα. Ενώνει.**

Μπορώ πραγματικά να κάνω πολλά για σας αλλά χρειάζεται να κάνετε και σεις κάτι. **Να μείνετε εστιασμένοι σε μένα. Να ανοίξετε τη καρδιά σας και την αγκαλιά σας για μένα και να υπηρετήσετε ο καθένας και η κάθε μια σας τη θητεία σας με όσο καλύτερο τρόπο μπορείτε.** Άλλωστε μια μάχη δεν κερδίζεται από το στρατηγό της αλλά από εκείνους που υπηρετούν πιστά.

Δεν είναι μια μάχη κυριολεκτικά αυτή που ζείτε... αλλά πάλι, είναι μια μάχη. Δεν χρειάζεται να σκοτώσετε κανένα, να αφαιρέσετε τη ζωή κάποιου, ούτε κινδυνεύετε να σας αφαιρεθεί η ζωή πριν αλλά φυσικά όλες αυτές οι δυνάμεις που παλεύουν μέσα σας τι κάνουν; Παλεύουν για το ποια θα επικρατήσει. Ποια θα μπει στο φως και ποια θα μείνει πίσω και σεις, σαν κυρίαρχες οντότητες, χρειάζεται να έχετε το τελικό πρόσταγμα και να τις ισορροπήσετε. Χρειάζεται να είσατε σε θέση να διοικήσετε το δυναμικό σας. **Η Μητέρα ασκεί το δικαίωμά της. Ασκεί το δικαίωμά της να είναι μητέρα. Η Κόρη;**

Νομίζω πως είναι η ώρα να σας αφήσω να ξεκουραστείτε. Κάντε ένα διάλειμμα

πέντε, δέκα λεπτών.

[μεσολαβεί διάλειμμα]

Άννα: Η Μητέρα Δήμητρα ζητάει νοερά να πάμε να σταθούμε στο Πλουτώνιο. Στη σπηλιά του Πλουτώνιου, εκεί που βρίσκονται τα απομεινάρια του Ιερού του Πλούτωνα.

Δήμητρα:

Ο λόγος που σας ζητώ να σταθείτε εδώ παιδιά μου, είναι γιατί εδώ γίνεται το κάλεσμα. **Εδώ γίνεται η κλήση της Περσεφόνης από τη Μητέρα. Και εγώ είμαι εδώ τώρα μαζί με σας για να σας καλέσω πίσω από τον Άδη.** «Μα, ακόμα δεν μπήκαμε», θα σκεφτείτε. Και όμως, είσαστε ήδη εκεί! Απόψε το βράδυ και τις επόμενες ημέρες θα βιώσετε κάποιες ιδιαίτερες καταστάσεις συνείδησης που θα σας δώσουν να καταλάβετε τι εννοώ τώρα.

Δεν θα βγείτε ακόμα, παίρνετε θέση μόνο και στέκομαι και εγώ εδώ, για να εκπέμψω το κάλεσμα, την κλήση. Υπάρχει διαδικασία για να βγείτε. Με το αιθερικό σας σώμα ξαπλώστε στη γη του Πλουτώνιου και αφήστε την να σας σκεπάσει. Αφήστε το χώμα, το βράχο, να σας τραβήξουν βαθιά στη γη. Μια στοά. Περιμένετε με εκεί. Περιμένετε εκεί. Θα έλθει κάποιος να σας πάρει.

Από το βάθος της στοάς εμφανίζεται μια μορφή κρατώντας πυρσούς. Η Εκάτη. Η Εκάτη, που διώχνει το σκότος. Σας πλησιάζει. Πλησιάζει αμέριμνη, άνετη. Δεν φοβάται, κινείται ελεύθερα. Τίποτα δεν την εμποδίζει να πάει όπου θέλει. Η Εκάτη μπορεί να πάει σε όποιο βασίλειο επιθυμεί, κάθε στιγμή. Είναι ελεύθερη. Το φόρεμά της θροΐζει καθώς πλησιάζει κρατώντας τους πυρσούς. Φέρνει ένα μήνυμα για εσάς προσωπικά. Τον καθένα και τη κάθε μια σας προσωπικά.

«Ακολουθήσέ με», σου λέει, καθώς στέκεσαι στη στοά. «Μόνος/η. Έλα μαζί μου.» Την ακολουθείς και βρίσκεστε σε μια μεγάλη σκοτεινή αίθουσα. Στην αίθουσα αυτή υπάρχει ένας θρόνος. Έχει σκοτάδι όμως. Μπορείτε να ψηλαφίσετε με τα χέρια τους τοίχους της, τα αντικείμενά της αλλά δεν μπορείτε να τα δείτε. Ψηλαφίζετε τους τοίχους και τα αντικείμενα της αίθουσας. Πάρτε λίγο χρόνο για αυτό.

Η Εκάτη στέκεται μεν με τους πυρσούς Της κοντά σας αλλά το φως τους δεν αρκεί για να σας δείξει όλη την αίθουσα. Έτσι, ψηλαφίζετε γύρω. Ψηλαφίστε, προσπαθήστε να καταλάβετε τι υπάρχει εκεί. Μήπως έχετε κάποια συνάντηση;
[μικρή παύση]

Μπορείτε να δείτε αυτόν που κάθεται στο θρόνο; Μπορείτε να τον νιώσετε;
[μικρή παύση]

Και τώρα θα πούμε μερικές αλήθειες. Καθίστε όσο πιο αναπαυτικά μπορείτε. Τούτη την ώρα δεν είσαστε παρά μια ψυχή στον Άδη. Αν βγάλετε τη φυσική μορφή σας σαν ένα κουστούμι αποκριάτικο και την αφήσετε να πέσει, θα δείτε τη πραγματική σας μορφή. Κάντε το. Αν δυσκολεύεστε, πείτε μου να φωνάξω τον Κέρβερο. Θα ξεσκίσει τη μορφή και θα σας δώσει την ευκαιρία να

ελευθερωθείτε από αυτήν. Αφήστε το κουστούμι να πέσει από πάνω σας και δείτε ποιοι είστε.

[μικρή παύση].

Και αφού ελευθερώνεστε από τη μορφή και θυμόσαστε την πραγματική σας φύση εδώ στον Άδη, η Περσεφόνη σας παίρνει από το χέρι και σας στρέφει προς την Εκάτη. Τώρα το φως της Εκάτης σας φαίνεται πολύ διαφορετικό, καθώς εσείς έχετε αλλάξει. Έχοντας απεκδυθεί τη γήινη μορφή σας, μπορείτε να δείτε καθαρότερα τι υπάρχει γύρω σας.

Η Εκάτη στέκεται μπροστά σας κρατώντας τις δάδες αναμμένες και σας μεταφέρει ένα μήνυμα. Κάτι που είναι καλό να γνωρίζετε. Πάρτε χρόνο για να το λάβετε, να το ακούσετε.

[μικρή παύση].

Η διάσταση στην οποία δέχεστε το μήνυμα είναι πολύ διαφορετική από τα γήινα. Σας δίδει κλειδιά με τα μηνύματά της η Εκάτη.

Κλείνεστε σε ένα μεγάλο χώρο μαζί με τη Περσεφόνη και τον Πλούτωνα. Εκεί θα παραμείνετε μέχρι τη μύησή σας.

Θυμηθείτε να φοράτε το μανδύα φωτός. Ένα φωτεινό μανδύα.

Μετά από πέντε μέρες θα γίνει μια άλλη ενεργοποίηση. Μέχρι τότε μείνετε εδώ. Φορώντας το μανδύα φωτός μπορείτε να συνδέεστε με το χώρο, με το Πλούτωνα, τη Περσεφόνη και την Εκάτη και να συνομιλείτε μαζί τους.

Να είστε ευλογημένοι.

Ισορροπία.

[Ανταλλαγή εμπειριών]

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ο καθένας και η κάθε μια από εσάς είδατε μια συγκεκριμένη λειτουργία του εγώ σε σχέση με την Εκάτη. Τη Θεά του κάτω κόσμου την Εκάτη. Όχι με το Δία ή τη Περσεφόνη ή το Πλούτωνα.

Υπάρχουν πολλά επίπεδα εργασίας. Η Εκάτη ήταν αυτή που διάλεξε να εργαστεί μαζί σας σήμερα. Θα ακολουθήσουν και πολλά άλλα. Θυμηθείτε να βλέπετε τον εαυτό σας, μέχρι την ώρα της μύησής σας, ενδεδυμένο με χιτώνα φωτός και να συνδέεστε και να αλληλεπιδράτε με τις οντότητες του χώρου που γνωρίσατε σήμερα.

Η Μητέρα και η Κόρη είναι μαζί σας.

Και έτσι είναι.

Είστε ευλογημένοι.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)